

at Regjeringen er i høieste Grad interesseret i at faae Embedsmændene saaledes stillede, at den ikke kan komme i denne, som det forekommer mig i høieste Grad ubehagelige Stilling. Det vilde være krænkende for mig, om jeg affædigebe en Embedsmand for mislig Wandel og derpaa ved Dom blev nødt til at give ham Pension; det er Noget, som tyder paa en Feil ved vor hele Lovgivning, en Feil i det Forhold, der skal bestaae mellem en ansvarlig Regjering og de underordnede Embedsmænd. Bestandigt at thuge paa Statskassen, bestandigt at lade den ubrede Pensioner til de Embedsmænd, med hvis Tjenesteførelse man er utilfreds, det kan ikke vedblive, det er en stor Feil. Det kan heller ikke være Regjeringens Hensigt at ville fastholde denne Maade at besætte Embederne paa, og jeg haaber derfor, at den ærebe Minister ved nærmere Overveielse vil komme til den Erkjendelse, at han som den Overordnede med langt større Sikkerhed kan forvalte Embederne gennem Mænd, han selv vælger, og som Statsstyrerne eller Regjeringen i alt Fald til enhver Tid kunne raade over, end ved at ansætte faste Embedsmænd, som han, naar han er misfornøiet med dem, kun kan blive af med paa Statskassens Regning.

J. S. Jespersen: Jeg skal villig erkjende, at der er mange Embeder, som blive bestyrede ved Konstitution, og som ogsaa blive meget godt bestyrede, men Forholdet er her i mange Tilfælde det, at en Konstitueret kun er ansat paa en fast ansat Embedsmands An- og Tilsvær, saaledes, at han egentlig kun har Forvaltningen i den fast ansatte Embedsmands Navn. Jeg antager imidlertid, at de af den ærebe Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) fremsatte Ytringer nærmere ville blive imødegaaede af den ærebe Minister; han har allerede ved første Behandling af nærværende Sag udtalt sig meget bestemt i denne Retning, og jeg skal derfor kun tillade mig ganske kort at begrunde det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Efter hvad jeg saaledes kortelig har antydet, vil det sees, at jeg ikke kan dele den Mening, som den ærebe Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds har udtalt, at der i nærværende Tilfælde ikke

skulde ansættes Embedsmænd med kongelig Udnævnelse. Jeg troer, at det vilde være heldigt og heldigt, at Embedsmændene ansættes ved kongelig Udnævnelse; hvor der er Spørgsmaal om at betroe en Mand et Embede, der under sig har en saa betydelig Branche af Statens Eiendom som navnlig Stempelpapirsintraderne, vilde det vistnok være rigtigst, at han havde Udfigt til at faae ikke alene fast Ansættelse, men ogsaa det, som følger dermed, nemlig Ret til Pension; vil man ikke gjøre dette, maatte man vistnok give ham en høiere Gage end den, der her er foreslaaet. Ville vi sammenholde Forholdet mellem de Embedsmænd, som ere Oppehørsbetjente i Statens Tjeneste, og de Folk, der ere Oppehørsbetjente i det private Liv, saa vil man vistnok see, at mange af dem i det private Liv, som ere betroede ikke nær saa store Oppehørsfeler som dem, hvorom der her er Tale, have en langt høiere Gage end den, Staten giver (Tscherning: Hvor?). Jeg kjender mange Exempler herpaa (Tscherning: Lad mig høre nogle!). Jeg kunde godt nævne den ærebe Rigsdagsmand flere; jeg kjender saaledes flere Godsinspektører, som have meer end 2,000 Rd. i aarlig Gage. Lad os gaac til de større Handlende; de, der bestyre deres Forretninger, ere meget høiere gagerede, end vi her gagere vore Embedsmænd; men hvad der er det Betydningsfulde for Embedsmanden, det er, at han har Pensionsberettigelse, hvorimod de Andre ere udsatte for, at dersom der er det Mindste iveien, kunne de blive affædigebe, og saa er det forbi med deres Fortjeneste. Jeg følger meget vel, at jeg her staaer overfor en Mand, som har en ganske anden Autoritet i Thinget end jeg, og at derfor det, jeg yttrer, ikke vil blive modtaget med den Interesse som det, der fremkommer fra den ærebe Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg vil derfor indskrænke mig til ganske kort at fremstille min Mening. Det, som jeg ved mit Ændringsforslag har tilsigtet, er, at jeg ikke kan billige, at der ansættes et fast ansat Bud med Sædtillæg ved Stempelpapirsforvaltningen. Det fremgaaer af Motiverne til Udkastet, at det tidligere har været anseet for rigtig, at Stempelpapirsforvalteren selv holdt det Bud, som var nødvendigt til Forretningernes